

2015 YILINA GİRERKEN İŞÇİ-SENDİKA HAREKETİ

2014 yılını memleket topraklarımızın işçi kanıyla yıkandığı bir yıl olarak yaşadık. Özellikle madenlerde, inşaatlarda art arda meydana gelen katliamlarda, sayıları binlerle ifade edilen, gencecik işçi hayatını kaybetti. Binlerce diyoruz, çünkü büyük oranda kayıt dışı olan inşaat sektöründe ya da küçük üretim yerlerinde hayatını kaybeden işçiler hakkında herhangi bir net rakama ulaşma imkanımız bulunmamaktadır. Zira kayıtlara geçen iş cinayetlerinde yaşamını yitirenler dahi binlercedir.

Binlerce işçi iş cinayetlerinde can verirken, AKP Hükümeti'nin, işçi sınıfının son kazanımlarını gasp etmeye yönelik saldırıları da sürüyor. Başta kıdem tazminatının hükümetin belirleyeceği bir fona aktarılması olmak üzere, sermayenin ihtiyacı olan yasaları meclisten geçirmek için değişik manevralar yapmaya devam ediyor.

(Devamı 2'de)

BURJUVA DEVLETİNİN MEŞRUIYETİ YİĞİNLAR TARAFINDAN SORGULANMAKTADIR

17-25 Aralık 2013 tarihleri arasında AKP - Fethullah Gülen ittifakının bozulmasıyla ortaya saçılan, 4 AKP'li bakan, onlarca bürokrat ve o zamanki başbakanın oğlunun içinde olduğu ülke tarihinin en büyük yolsuzluk soruşturması, önce AKP iktidarı tarafından özel olarak kurulan mahkemelerde aklanmasından sonra gerek TBMM soruşturma komisyonunda, gerekse de TBMM genel kurulunda AKP'nin meclisteki sayısal çoğunluğuyla aklandı. Direkt Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın direktifleriyle yürütülen yolsuzlukları aklama operasyonunda yolsuzluklara adları karışanlar, burjuva mahkemelerinde ve parlamentosunda aklansa da milyonlarca insanın vicdanında mahkum oldular.

SAYFA 3'TE

RAKAMLARLA TÜRKİYE'DE GELİR ADALETSİZLİĞİ

Y. Sarıkaya

Memleketimizde sömürü bütün zincirlerinden koparak azgınlaşırken, sömürü çarkları işçi sınıfının kanıyla dönmektedir. Sömürünün azgınlığına paralel olarak sınıflar ve toplumsal katmanlara arasındaki gelir (bölüşüm) adaletsizliği de derinleşmektedir. 2014 yılının son günlerinde açıklanan asgari ücret ve 2015 ilk günlerinde açıklanan enflasyon rakamları, memleketimizdeki adalet eşitsizliğini resmeden rakamlardı. Fakat bu resim, AKP'li bakanların yolsuzlukları ve Cumhurbaşkanı'nın kaçak olarak inşa ettiği saray tartışmaları arasında kayboldu gitti.

SAYFA 8'DE

SYRİZA'NIN İKTİDAR OLMASI?

SAYFA 12'DE

2015 YILINA GİRERKEN İŞÇİ-SENDİKA HAREKETİ

AKP Hükümeti ise Meclis'e sunduğu torba yasanın yasalaşma sürecinde, Çalışma Bakanı eliyle sendikaları pazarlık masasında istediklerini kabul ettirebilmek için her türlü şantajı uygulamaktadır.

Son 30 yıldır özellikle kamuda sürdürülen taşeron işçi uygulaması, Türkiye kapitalizmi için altından kalkamayacağı bir yük haline gelmiştir. AKP hükümeti bu çürüten istihdam biçimini sonuçları ile birlikte ortadan kaldıracığına, çürüten sistemi pansuman ederek, çürümüştüğünden bir kez daha azami yararlanma yoluna gitmiştir. Son çıkan torba yasa ile herhangi bir kamu kurumunda yapılan farklı işlerin farklı ihalelerle yapılabilmesi için kamu ihale yasasında düzenleme yoluna gidildi. Bir kamu kurumunda ihale yoluyla çalışan işçiler, en az beş farklı işkoluna bölündü. Böylece aynı kamu kuruluşunda benzer işi yapan işçi sınıfını, ihaleler marifetiyle kendi içinde defalarca bölünmüş oldu. Bir başka düzenlemeyle de ihalelerin süreleri uzatılarak taşeron şirketle, Toplu İş Sözleşmesi yapabilmeyen sözde önü açıldı. Böylece Kamu işverenince yapılacak sözleşme ile ihale kurumunun verdiği ücret farkını devletin ödemesinin düzenlenmesi de yönetmeliğe kondu. Tüm kamu kurumlarında çalışan işçiler kendi içlerinde farklı işkollarına bölünürken, kamu kurumundaki AKP'li yöneticiler eliyle de Hak-İş'e bağlı sendikaların önü açılmış oldu. Böylece çok kısa sürede AKP'nin arka bahçesi olan Hak-İş konfederasyonunun, Türkiye'nin en büyük konfederasyonu olma ayrıcalığının önü açılmış olacaktır.

Tüm bunlara karşı işçi sınıfımız da tepkisini vermekte gecikmedi. 2014 yılında memleketimizin değişik yerlerindeki işçiler grevler, direnişler ve değişik savaşımlarını örgütleyerek tüm bu saldırılara yanıt verdi. İşçi sınıfının burjuvaziye karşı yürüttüğü savaşımlar sadece sendikaların öncülüğün-

deki sınıfın savaşımı ile sınırlı değildi. Birçok sendikasız işçi, hatta informel sektörde çalışan işçiler, en yaratıcı savaşımlarını işyerlerinde uyguladılar. Yerin yüzlerce metre altında kendilerini kilitleyen maden işçilerinin direnişinden, inşaat işçilerinin işyeri işgallerine kadar çok çeşitli ve yaratıcı mücadelelere tanık olundu.

2015 yılının ilk ayı, MESS ile Birleşik Metal-İş Sendikası arasında yaşanan toplu iş sözleşmesi uyuşmazlığı ve 29 Ocak 2015 tarihinde 10 şehirde onlarca fabrikada 10 binin üzerinde işçinin karalı bir şekilde greve çıkmasına şahit oldu. Metal işçilerin kararlı bir şekilde grev çadırında yer alması üzerine MESS işveren sendikasına bağlı birçok Metal patronu MESS'ten ayrılarak, Birleşik Metal-İş Sendikası ile masaya oturma kararı verdi. MESS'in örgütsel yapısının dağılması ihtimali ile paniğine kapılan AKP Hükümeti, bakanlarını dahi toplamadan sınıfsal bir refleksle metal grevini 60 gün erteledi. Erteleme için de "milli güvenliği bozma" gerekçesinin arkasına sığındı.

Bir kez daha gördük ki; AKP hükümetinin, ne kadar güçlü görünmeye çalışırsa çalışsın, işçi sınıfımızdan korktuğunu hep birlikte yaşadık. Maden-İş geleneğinden gelen metal işçilerinin grevi bir kez daha, kapitalizmin mezar kazıcısı sınıfın işçi sınıfı olduğunu tüm gören gözlere gösterdi.

TKP Üyeleri Kolektifi olarak, Maden-İş geleneğinden günümüze gelen Birleşik Metal-İş Sendikası'nın, MESS patronlarına karşı sürdürdüğü savaşımı selamlıyoruz. Nereden ve kimden gelirse gelsin, baskı, dayatma ve saldırılara karşı metal işçileri ve örgütlerinin yanında olduğumuzu ilan ederiz.

Yaşasın Birleşik Metal Sendikasının MESS patronlarına karşı verdiği savaşım!

Yaşasın TKP!

BURJUVA DEVLETİNİN MEŞRUIYETİ YIĞINLAR TARAFINDAN SORGULANMAKTADIR

17-25 Aralık 2013 tarihleri arasında AKP - Fethullah Gülen ittifakının bozulmasıyla ortaya saçılan, 4 AKP'li bakan, onlarca bürokrat ve o zamanki başbakanın oğlunun içinde olduğu ülke tarihinin en büyük yolsuzluk soruşturması, önce AKP iktidarı tarafından özel olarak kurulan mahkemelerde aklatılmasından sonra gerek TBMM soruşturma komisyonunda, gerekse de TBMM genel kurulunda AKP'nin meclisteki sayısal çoğunluğuyla aklandı. Direkt Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın direktifleriyle yürütülen yolsuzlukları aklama operasyonunda yolsuzluklara adları karışanlar, burjuva mahkemelerinde ve parlamentosunda aklansa da milyonlarca insanın vicdanında mahkum oldular. Otokrat Erdoğan sadece yığınları ikna edememekle kalmadı, bizzat kendi seçtiği 50'ye yakın AKP'li sayıya da rüşvetçi bakanların aleyhinde oy kullanarak, yığınlardan gelen tepkiye kulak vermiş oldular. 1 Mart 2003'te, Irak'a asker gönderme ve Amerikan ordularına memleket topraklarını açma konusunda Meclis'te yapılan oylamadan sonra ilk defa, AKP'li sayıların bir kısmı hür vicdanlarını sesini dinlemiş oldular.

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan dört eski bakanını ve oğlunu mahkemenin

ardından Meclis'te de aklatmanın verdiği rahatlıkla eski ajandasına yeniden döndü. Yaptırdığı kaçak saraya yerleşmesi ile asıl amacı olan başkanlık hayalini kitlelere tartıştırmaya başladı. AKP tarafından algı operasyonları için görevlendirilen gazeteci, yazar, anket şirketi yöneticisi, onlarca televizyon, radyo kanalında, gazete köşesinde ve sosyal medyada başkanlık sisteminin ve otokrat Erdoğan'ın devlet başkanlığının ülkeye neler katacağı konusunda eş zamanlı bir algı operasyonuna giriştiler. Tüm gayretleri başkanlık denen sisteminin tek adam diktatörlüğü ve Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığı sonrası kendisi ve çocuklarının yargılanmasının engelleme girişimi olduğunu yığınlardan saklama gayreti içerisinde. Oysa Cumhurbaşkanı Erdoğan katıldığı bir televizyon programında gerçek niyetini ortaya koydu. Cumhurbaşkanı Erdoğan, çağdaş burjuva devletinin üzerine bina edildiği güçler ayrılığı ilkesinin kendisine ayak bağı olduğunu beyan etmekte bir sakınca görmemektedir. HSYK operasyonu sonrası, yargı mensuplarını tümüyle demir askerlerinden seçmesine rağmen yargıdan kurtulmak için yasal düzenleme talep etmektedir. Tüm diktatörler gibi kendi yasalarına ve kendi yargı

sistemlerine güvenmemektedir. Dahası, parlamentoyu tümüyle kendisine bağlamak ve başbakanlık makamını da bir "başkan" yardımcılığı düzeyine indirmek niyetini de açık etti. Böylece hayal ettiği padişahlık sistemine ulaşmaya yaklaştığının hayalini kurmaktadır.

17- 25 Aralık operasyonu ile bir ara sendeleyeni işbirlikçi AKP İktidarı ve onun başı otokrat Erdoğan Fethullah Gülen ve hareketine karşı büyük bir savaş açtı. Bu savaş da büyük oranda kazandı. Yolsuzluk operasyonunda ismi geçen polis şefleri ve polislerle karşı gizli telefon dinleme, yasadışı kanıt oluşturma, devlete karşı paralel örgüt kurma, tarikat mensuplarına göz altında kötü muamele gibi kimsenin pek inanmadığı nedenlerle operasyonlar düzenlemekte, geri kalan kısmını ülkenin en ücra köşesine sürgüne göndermektedir. Bu operasyonlar sadece göz altı ve sürgün anlamına gelmiyor. Otokrat Erdoğan, Cemaatçi örgütlenmeye karşı yeni ittifaklar kurmayı da denemekten geri durmuyor. Son HSYK seçimlerinde bir kısım ulusalcı hakim ve savcılarla girişilen ittifak sonrası, yargı içindeki AKP yapılanması tamamlandı. Hemen arkasında HSYK'dan 17-25 Aralık operasyonunda yer alan savcı ve hakimlerin yargılanması için gereken yasal düzenlemeler yapıldı. Generallere karşı yapılan operasyonda zırhlı arabayla ödüllendirdiği baş savcılarını düz savcı düzeyine indirip sürgüne gönderirken, tüm yargı camiasına da gözdağı vermiş oldu. Tüm bunlara paralel olarak kendince kritik gördüğü TÜBİTAK, TÜİK ve diğer devlet kurumlarında büyük bir süre avı sürdürülmektedir. Fethullah Gülen Hareketi'nin folluğu olarak gördükleri polis kolejleri ve akademileri kapatılarak, soruna köklü çözüm getirmiş oldular. Cemaat ile bir başka kapışma alanı, bu yıl üniversitelerin büyük bir kısmında

yapılmaya başlanan dekan ve rektör seçimlerinde yaşanmaktadır. Bu alanda da savcı ve hakimlerin seçimlerinde olduğu gibi ulusalcı ve liberallerle cemaat örgütlenmesine karşı ittifak yapmaktadır. Ankara Üniversitesi akademik seçimlerinde bunun örneğini görmekteyiz. Cemaat ile mücadeleyi her alana yayan otokrat Erdoğan, Fethullah Gülen Hareketinin yurt dışındaki okullarını kapatma için her yolu deniyor. Bir kısım ülkelere diplomatik ve ticari baskı uygularken, MİT aracılığıyla da operasyonlar yapmayı elden bırakmıyor. Diğer yandan operasyonlar ile sonuç alamadığı ülkelerde bulunan cemaat okullarını devletin olanakları kullanılarak satın alma yoluna gidiliyor.

AKP ve başı otokrat Erdoğan, Cemaat ile geçmişte yaptığı kirli ittifakını ve ittifak sonrası süren savaşı yığınlara anlatabilmek için yine her zaman büyük bir başarıyla sahneye koyduğu mağdur rolüne sığınmaktadır. Yığınlara "saflığımızdan yararlandılar" diyerek gerçek yüzlerini saklamaya çalışırken, diğer yandan ise, "ne istediler de vermedik" diyerek müte-deyyin kesime Cemaat'i şikâyet etmektedir.

İşbirlikçi otokrat AKP, iktidarın başı ve Cumhurbaşkanı Erdoğan, Fethullah Gülen hareketi ile 11 yıl süren kirli ittifakını sonlandırırken, diğer yandan dün kavgalı olduğu ve iktidarı için tehlike gördüğü kesimlerle yeni ittifak kurmaktan geri durmuyor. Daha dün, özel harpçi, darbeci, Kürt katili, eli devrimcilerin ve komünistlerin kanına bulaşmış general eskilerine ve ordu üst yönetimindeki kimi militarist klik üyelerinin cezaevlerinden bırakılması için özel düzenlemeler yapıldı. Bu kişilerin tekrar yargılandığı Yargıtay daireleri değiştirilerek, beraat etmelerin yolu açılıyor. Aynı şekilde militarist klikle iş tutmak-

tan bir an bile geri durmayan AYDINLIK çevresi ve Doğu Perinçek'in de hapisten bırakılmakla yetinilmeyerek, ödüllendirildiği de ortaya çıktı. Perinçek'in İsviçre'de verdiği konferanslarda, 1915 Ermeni tehcirine ilişkin "Ermeni soykırımı emperyalist bir yalandır" sözlerine üzerine, bu ülke yargısınca "ırkçı ayrımcılık" gerekçesiyle cezaya çarptırılması yönündeki davanın, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ndeki duruşmasına, rüşvetten yargılan AKP'li bakan Egemen Bağış'ın refakat etmesi ile ittifakın boyutunun ne kadar derin olduğunu öğreniyoruz.

İşbirlikçi iktidarın, içeride rüşvet ve hırsızlık, kaçak saray, otoriterleşme, tek adamlık özentilerinden dolayı sosyal tabanı daralırken, Suriye Savaşı, Kobanê'de IŞİD tarafından yaşanan katliamda takındığı radikal İslamcı tavır ve yerli yersiz AB ülkelerine karşı tutumundan dolayı, uluslararası yalnızlığı ve tecridi de derinleşmektedir. Otokrat iktidarın başı Erdoğan, yaşanan yalnızlığı ve tecridi aşmak için uzun Afrika ülkeleri seferlerine çıkıyor. Kaçak sarayında Azerbaycan gibi Kafkas ülkeleri diktatörlerine şatafatlı karşılımlar yapıyor.

İşbirlikçi otokrat AKP iktidarı ve diktatör özentisi Erdoğan, rüşvet skandalı, gösteriş düşkünlüğü ve uluslararası yalnızlık ve tecridi aşmak için memlekette toplumsal gerginlik politikalarını başa alıyor. Memleketin batısında okullarda dini eğitimin anaokullarına kadar yaygınlaşmasına, yine okullarda Osmanlıca'nın zorunlu ders olarak okutulmasına, sezaryenle doğum yapmanın yasaklanmasına, haya, edep gibi İslamcı ve Osmanlı özelemlerini sık sık dile getirirken, toplumun müte-deyyin kesimine laik kesimi dinsiz olarak işaret etmektedir. Bu kesimi ötekileştirecek suni projeleri üretmek ve bu kesimi

toplumsal bir yalnızlığa itme politikalarını uygulamaktan bir an olsun geri durmuyor. Bir yandan bu projeleri dayatırken, diğer yandan Fransa'da Charlie Hebdo adlı karikatür dergisinin El-Kaide'ci teröristler tarafından basılıp 12 sanatçının katlini bile iç politika malzemesi yapmak saçmalığına başvuruyor. Adı geçen dergi ile dayanışma içinde olduğunu açıklayan Cumhuriyet Gazetesi, bizzat Cumhurbaşkanı ve Başbakan tarafından açıkça tehdit edilmekle yetinilmeyerek, yine bizzat gerici güruh tarafından katliam için gazete hedef gösterilmektedir. Bu konuda Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın açtığı yoldan, Başbakan daha hevesli ve daha kışkırtıcı olmak konusunda selefi ile görünmez bir yarışa giriyor. Bir başka örnek ise; Kürt illerinde de İslami temelde örgütlenen Hüda-Par ve kimi karanlık güçler, Kürt ulusal hareketine karşı yedek silahlı güç olarak hazırda tutuluyor. 6-7 Ekim'de Kürt ulusal Hareketi'nin meşru protesto eylemlerinde 40'a yakın insan öldürülmesinde, bu güçler rolleri gereği aktif olarak yer almışlardır. Cumhurbaşkanı ve Başbakan bu olaylar ile Kürt ulusal hareketini suçlarken "Müslümanları öldürdüler" diyerek açık bir provokasyon çağrısında bulundular. Bundan sonrası için de Kürt ulusal hareketini açıkça tehdit ettiler.

İçine girdiğimiz seçim döneminin üçüncü ayağını oluşturan 7 Haziran 2015 Genel Seçimleri, bu üç seçimli maratonun son ayağını oluşturmaktadır. Bu seçim kritik bir süreçte yapılmaktadır. Otokrat Erdoğan bu seçimlerin sadece bir milletvekilliği seçimi olmadığını, kendisinin devlet başkanlığının onaylanması anlamına geldiği her fırsatta açıklıyor. Dahası seçime doğrudan taraf olacağını ve kendi diktatörlüğünün halk tarafından onaylanmasını talep edeceğini açıklamış bulunmaktadır. İşte bunun için kendi partisi da-

hil tüm siyasi partilerden önce 7 haziran 2015 seçimlerinin startını verdi. Geçtiğimiz günlerde devletin televizyonu TRT'de kendi seçtiği gazetecilere seçim programını açıkladı. Parlamentoda AKP'nin sayısal üstünlüğüne dayanarak, ailesini ve kendisini ilgilendiren ülke tarihinin en büyük rüşvet yargılanmasının Yüce Divan'a gitmesinin önüne geçmenin verdiği rahatlıkla, toplumun tüm kesimlerine karşı daha saldırgan bir politikayı uygulamaya koymuştur. Otokrat Erdoğan, 7 Haziran 2015 seçim stratejisini "paralel yapı" ile mücadele ve başkanlık sisteminin propagandası üzerine kurmuş bulunmaktadır.

Otokrat Erdoğan hayal ettiği başkanlık sisteminin yolunu açacak olan Anayasa değişikliği konusunda ihtiyaç duyduğu AKP'nin mecliste çoğunluk elde edilmesi için, HDP ya da MHP'nin %10 seçim sisteminde baraj altında kalması gerekmektedir. Bir yandan HDP'yi İmralı ile Kandil arasına sıkıştırarak Meclis'te HDP olmadan da "çözüm süreci"nin devam edeceği konusunda Kürt yığınlarını ikna etmeye çalışırken, esas olarak MHP'nin baraj altında kalmasını hedeflemektedir. Son dönem kaçak sarayında 16 tarihsel Türk devletini temsilen tarihsel kıyafetler ile resmi törenler gerçekleştirilmesi ve Otokrat Erdoğan'ın ilk seçim mitingine MHP'nin geleneksel sosyal tabanını oluşturan İç Anadolu kentinde yine aynı sahnenin ortaya konması ve mitingde kullanılan MHP'yi dahi geride bırakan milliyetçi söylem, MHP sosyal tabanına seslenme çabasını gözler önüne sermektedir. Otokrat Erdoğan ve AKP kurmayları bu seçimlerde HDP'nin değil MHP'nin baraj altında kalmasını daha stratejik olarak değerlendirmektedirler.

Parlamentoda grubu bulunan diğer partiler üzerlerine ölü toprağı serpilmiş bir

resim vermektedirler. Parlamentodaki sosyal demokratları temsil eden CHP, ulusalcı kanadı ile yollarını ayırma kararlılığıyla, mecliste bulunan ulusalcı sayıslarını partiden istifaya zorlamaktadır. Onlardan boşalan yeri sağdan devşirme adaylarla doldurmakla ya da liberal aydınlar ve kimi sol siyasi parti yöneticilerine sayıslar adaylığı teklif etmekle meşguldür. Yığınlara herhangi bir hedef koymaktan ya da kendi programını açıklamaktan özellikle kaçınmaktadır. Sadece görüldüğü kadarıyla bir emek eksenli söylemden öte bir kimlik siyasetini daha da öne çıkaracağını sinyallerini vermektedir.

Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi ve kurucusu tarafından "müzakere partisi" olarak kurulan meclisteki temsilcisi HDP, 6-7 Ekim yığınsal eyleminde AKP'nin ve devletin bir başka yüzüyle karşılaşmıştır. AKP hükümeti ve devletin yedekte beklettikleri para-militer gerici güçler, ülkeyi iç savaşın eşiğine getirmişler ve 40'tan fazla insanın ölümüne sebep olmuşlardır. Böylece AKP Hükümeti Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi'ni bir an önce yığınları sokaktan çekmesi konusunda tehdit etmiştir. HDP müzakere partisi olarak kurulmanın fonksiyonel rolüne geri dönmüştür. Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi, AKP Hükümeti ile içine girdiği "çözüm süreci", kendi içindeki sınıfsal ayrışma ve özellikle de "çözüm süreci"ndeki çok başlılık ile yığınsal çıkışlarla muhalefet etmekten geri durmaktadır.

Rüşvetçi bakanların aklanması, kaçak saray tartışmaları burjuva devletin meşruiyetini yığınların gözünde tartışmalı bir sürece sokmuştur. Burjuva devletin kurumlarına karşı, başta Cumhurbaşkanı'ndan başlamak üzere devlete on beş yıla yakındır hakim olanların bile açıktan söylem geliştirmesi, şikayet etmesinin, yığınlarda

oluşturduğu bilinç ise; burjuva devletinin meşruiyetinin lime lime olduğudur. Belki de ilk kez bu kadar burjuva diktatörlüğünde meşruiyetin tartışıldığı bu uğrakta, ne yazık ki toplumsal muhalefet ve işçi sınıfı kendi üzerine düşen görevleri yerine getiremiyorlar. Toplumsal muhalefetin omurgasını oluşturması gereken sendikal hareket, içine itildiği ideolojik bunalım ve örgütsel dağınıklığın içinde kendi içine kapanmış durumdadır. Yer yer kendiliğinden yada sendikalara rağmen ortaya çıkan işçi hareketleri, topluma ışık tutmanın çok uzağındadır. Bu anlamda Birleşik Metal İş-üyesi işçilerin MESS'e karşı başlayan ve hükümetçe ertelenen grevin nasıl bir seyir izleyeceği, işçi-sendika hareketi için can alıcı bir mahiyettedir. Eğer bu grev başarılabilir ise; öncelikle MESS metal sektöründe örgütlülüğünü daha da güçlendirmiş ve hiçbir metal işverenin MESS'den bağımsız davranamayacağını ilan etmiş olacaktır. Bir başka fiili sonuç ise, memleketimizde tüm toplu iş sözleşmelerinin süresi 2 yıldan 3 yıla çıkmış olacaktır. Buda işçi-sendika hareketinin daha da paralize olmasını getirecektir.

Öte yandan bu grev, başarılı olması durumunda tam tersi sonuçlar vermeye de gebe dir. Fiilen yapılmayan bir Bakanlar Kurulu toplantısıyla yasaklanan metal grevleri, yasak engelini aşarak başarıya ulaşırsa, MESS'in, hükümetin ve genel olarak burjuvazinin karşısında çok önemli bir kazanım elde edecektir. Grev başlamasının hemen öncesinde ve grev esnasında gerçekleşen MESS'ten kopmalar hatırlanırsa, bu savaşımın MESS'ten kopuşları derinleştireceği, yeni kopmalarla birlikte işveren birliğinin

ciddi zarar görme olasılığı büyük ölçüde artacaktır. Metal grevi, işverenlerin işçi sınıfına karşı duyduğu sınıfsal korkuyu tartışmasız olarak açık şekilde ortaya koymuştur. Otokrat AKP iktidarı da işverenleri korkularından, aslında gerçekleştirmeyen bir Bakanlar Kurulu toplantısında grevleri yasaklayarak kurtarmaya çalışmaktadır.

TKP üyeleri, otokrat Erdoğan ve AKP tarafından, ülkemizde tek adama dayalı bir diktatörlük rejiminin kurulması yollarının hızla döşendiği bir tarihsel süreçten geçmekte olduğunun bilinciyle, başta işçi sınıfımız olmak üzere yığınların eyleme çağrılarak kitlesel çıkışların düzenlenmesi çağrısını yapıyor. Yığınların bu eylemler içerisinde kendi öz deneyleri ile öğrenme sürecini yaşaması, ilerici barışsever, halktan yana güçlerin ortak savaşım cephesinin, yığınların içinde yığınlarla birlikte oluşturulması, geleceğin eşitlik ve özgürlük iktidar alternatifinin yaratılmasında olmazsa olmaz özellik taşıyor.

Komünistler cephe karikatürleri yaratmaktansa savaşım içerisinde savaşan güçlerle birlikte gerçek bir savaş cephesinin kurulması için var güçleri ile savaşım veriyor. Bunalımdan çıkış yolu buradan geçiyor.

RAKAMLARLA TÜRKİYE'DE GELİR ADALETSİZLİĞİ

Y. Sarıkaya

Memleketimizde sömürü bütün zincirlerinden koparak azgınlaşırken, sömürü çarkları işçi sınıfının kanıyla dönmektedir. Sömürünün azgınlığına paralel olarak sınıflar ve toplumsal katmanlara arasındaki gelir (bölüşüm) adaletsizliği de derinleşmektedir. 2014 yılının son günlerinde açıklanan asgari ücret ve 2015 ilk günlerinde açıklanan enflasyon rakamları, memleketimizdeki adalet eşitsizliğini resmeden rakamlardı. Fakat bu resim, AKP'li bakanların yolsuzlukları ve Cumhurbaşkanı'nın kaçak olarak inşa ettiği saray tartışmaları arasında kayboldu gitti. Oysa milyonlarca işçi, çalışan, köylü ve emekli maaşıyla geçinenlerin yaşamlarını, bu açıklanan rakamlar belirlemektedir. Yine yılın son günlerinde gazete köşelerinde çıkan, uluslararası kuruluşların ya da resmi makamların açıkladığı bazı adaletsizlik belgeleri de yukarıda bahsettiğimiz tepişme içinde kimsenin dikkatini çekmedi.

Bu yazıda amacımız, ekonomik bir tahlil amacından öte burjuvazinin kendi kurumları yada uluslararası araştırma şirketlerinin rakamlarını okuyucularımızla paylaşmaktır. Yorumu tümüyle okuyucularımıza bırakıyoruz.

İsviçre'li Credit Suisse tarafından geçtiğimiz ay yayınlanan Küresel Servet Veri Kitabı'na göre, 2014 ortası itibarıyla Türkiye'nin %1'lik kesiminin, ülke servetinin %54.3'üne sahip olduğunu belirtiliyor. Yine İsviçreli Credit Suisse raporuna göre; Türkiye'de 2000 yılında servetin %67'sini elinde bulunduran en zengin %10'luk kesimin payının, 2014 yılına gelindiğinde % 77.7'ye yükseldiği vurgulanıyor. Bir başka rakam da Türkiye İstatistik Kurumu'ndan (TÜİK); "Gelir ve Yaşam

Koşulları Araştırması 2013" verilerine göre, Türkiye'de en yoksul yüzde 20 ile en zengin yüzde 20 arasındaki gelir farkı 7,7 kattır. 2000-2014 dönemi içerisinde %1'lik kesimin toplam servet içindeki payının hızla artışı, Rusya'yı geride bırakarak dünya birinciliğini ele geçirmiş bulunmaktadır. Yine aynı kuruluşun 2014 yılı Küresel Refah Raporuna göre; dünya nüfusunun en zengin %1'lik kesimi, toplam dünya kaynaklarının % 48'ine sahip bulunmaktadır. Yine rapordan öğrendiğimize göre Türkiye, nüfusunun en zengin ilk %10'luk kesiminin, son 14 yıl içerisinde en çok zenginleştiği ilk 8 ülke içerisinde yer almaktadır. Bu ülkeler içinde Mısır ilk sırada, Hong Kong ikinci sırada ve Türkiye üçüncü sırada yer almaktadır. Bu 8 ülkenin nüfusunun (halkın) %90'ından %10'una düzenli bir servet transferi yapılmıştır.

Ekonomist Dergisi'nin araştırmasına göre Türkiye ekonomisi son 10 yılda 2 kattan fazla büyürken, en zengin kesimlerin serveti 4 kattan fazla arttı. Derginin 2004 yılından bu yana "En Zengin 100" araştırmasına göre, son 10 yıldır Türkiye'nin en zengin ailelerinin serveti 2 milyar dolar seviyesinden 8 milyar dolar seviyesine ulaştı. 2004 yılında 1 milyar doların üzerinde serveti olan 24 aile varken, bugün bu sayı 57'ye yükseldi. 2004 yılında 390 milyar dolar olan Türkiye'nin milli geliri ise son 10 yılda iki kattan fazla artarak 820 milyar dolar seviyesine yükselmiş. Ekonomist'in araştırmasına göre Türkiye'den daha hızlı büyüyen ailelerin başında Koç, Sabancı ve Şahenk aileleri geliyor. Bu araştırma gerçeği tümüyle açıklıyor. Çünkü araştırmanın sınırları geleneksel burjuva aileleri ve onların firmalarıyla sınırlı bulunmaktadır. Bu araştırma, AKP iktidarı

ile palazlanan ve ne iş yaptıkları, ne kadar bir sermayeyi kontrol ettikleri resmi olarak açıklanmayan firmaları (Albayrak, Ali Ağaoğlu, vb.) kapsamamaktadır.

Üstteki çok küçük bir azınlık servetlerine servet katarken onun dışında kalan başta işçi sınıfı, yoksul köylülük olmak üzere diğer katmanlar da yoksullaşmaya devam etmektedir. Bunu anlayabilmek için burjuva adalet saraylarındaki, icra müdürlüklerindeki dosya rakamları ya da bankaların icralık menkul ve gayri menkul satış sitelerine bakmak, bir fikir verecektir.

İcra rakamları güncel olmadığı için, sadece geçmiş yıllara ait resmi rakamları paylaşmakla yetineceğiz. AKP iktidarı süresince ikiye katlayan icra dosyaları 18 milyonu aştı. Türkiye'de her dört kişiden biri icralık. Kredi ve kart borcunu ödeyemeyenlerin sayısı % 88 arttı. KOBİ kredileri yüzde 18 artarak 6 milyar 137 milyon liraya çıktı. Eski Adalet Bakanı Sadullah Ergin'in 2012 yılının son günlerinde TBMM'de muhalefet partisi üyesi bir milletvekilinin soru önergesine verdiği yanıtta, Türkiye genelinde açılan icra dosyalarının sayılarına ilişkin verileri açıkladı. Adalet Bakanlığı verilerine göre Türkiye'de her dört kişiden biri icralık. İcralık olan kişilerin sayısı AKP iktidarı süresince ikiye katlandı.

Türkiye'de mahkeme kararıyla başlatılan icra takibi sayısı, AKP'nin iktidara geldiği 2002'de 611 bin 335 olarak hesaplanırken 10 yılda ikiye katlanarak 1 milyon 275 bin 810'a çıktı. Mahkeme kararı olmaksızın başlatılan icra takibi sayısı da 8 milyondan 17 milyona çıktı. Bakanın açıkladığı yıllara göre icralık dosya sayıları, özellikle 2008'de yaşanan ve o zamanki Başbakan'ın bizi teğet geçtiğini söylediği krizin ardından, rekor oranda arttı. 2009'da mahkeme kararıyla yapılan icra takibi sayısı 999 bin 812'ye çıkarak 1 milyona dayanırken ilamsız icra takibi sayısı da 14 milyon 901 bin 174 oldu.

2010'da mahkeme kararıyla 1 milyon 158

bin 910 icra takibi yapılırken ilamsız olarak 17 milyon 137 bin 272 icra takibi yapıldı. 2011'de toplam icra takibi sayısı 18 milyon 633 bin 606 oldu.

2011'de 204.591 olan kredi borcunu ödemeyenlerin sayısı, 10 ayda 385 bin 350'ye; 280.759 olan kart borcunu ödemeyenlerin sayısı da 10 ayda 527.298'e; 485.350 olan kredi ve kart borcunu ödemeyenlerin sayısı ise yüzde 88 artarak 912.468 kişiye ulaştı. Takipteki KOBİ kredileri yüzde 18 artarak 5 milyar 213 milyon liradan 6 milyar 137 milyon liraya çıktı. 2011'in tamamında 918.978 senet protesto edilirken tutar 4.9 milyar TL olmuştu.

Memleketimizde icra konusunda bir ilk yaşanmaktadır. İzmir'in Menemen İlçesine Bağlı Musabey Köyü'nün taşınmazları arasında bulunan köy mezarlığının icra dairesinde satışa çıkarıldığı gazete haberlerine yansdı.

Adalet Bakanlığı Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü verilerine göre Türkiye genelinde 2003 yılında 9 milyon 305 bin olan icra dosya sayısı, 2013 yılında 21 milyon 838 bine ulaştı. İstanbul ve Ankara'daki icra dosyası sayısı ise 2002 yılında 1 milyon 208 bin iken, 2 milyon 593 bine çıktı.

Orta katmanlar, küçük esnaf, yoksullaşan köylülük icra boyunduruğunda yaşam mücadelesi verirken işçi sınıfı işsizlikle, açlıkla terbiye edilmeye çalışılmaktadır. İşsizlikle ilgili Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) 2014 yılı ekim ayı verilerine göre; Türkiye genelinde 15 ve daha yukarı yaştakilerde işsiz sayısı ekim ayında 3 milyon 43 bin kişi oldu. İşsizlik oranı %10.4 seviyesinde gerçekleşti. İşsizlik oranı erkeklerde %9.1, kadınlarda %13.3 olarak hesaplandı. Aynı dönemde tarım dışı işsizlik oranı %12.5 olarak tahmin edilmektedir. Genç nüfusa baktığımızda ise 15-24 yaş grubunda işsizlik oranı %19.7 olurken, 15-64 arası yaş grubunda bu oran %10.6 olarak gerçekleşti. Aynı ayda 15 ve daha yukarı yaştaki istihdam edilen-

lerin sayısı 26 milyon 138 bin kişi, istihdam oranı %45.7 olarak belirlendi. Bu oran erkeklerde %65, kadınlarda %26.8 oldu. Bu rakamlar milyonlarca ev kadının istihdamın dışında tutulduğuna dair bilgi vermektedir.

Geniş tanımlı işsizlik %17.19 olurken, işsiz sayısı da 5 milyon 427'e yükseldi. Her dört işsizden birini üniversiteliler oluşturmaktadır. Yine aynı istatistik rakamlarına göre üniversite diploması olan işsiz sayısı 725 bin, geçen yılın şubat ayında bu rakam 488 bin idi. Bir yıl içinde iş arayan üniversite mezunları sayısına 237 bin kişi eklenmiş durumdadır. Gençlerde ve kadınlarda işsizlik oranı hızla artmaktadır.

Ekim ayı istatistiklerine göre gençlerde işsizlik oranı %20'ye yükselerek son dört yılının zirvesine ulaşmıştır.

Bir başka istatistiğe baktığımızda da durumun vahameti daha da derinleşmektedir. DİSK-AR'ın rakamlarına göre, ekim 2014 döneminde resmi işsizlere, umudu olmadığı yada diğer nedenlerle son 4 haftadır iş arama kanallarını kullanmayan, ama iş olursa çalışmaya hazırım diyenler dahil edildiğinde işsiz sayısı 5 milyon 427 bin kişiye ulaşmaktadır. Eksik ve yetersiz istihdam edilenlerde bu rakam eklendiğinde rakam 6 milyon 536 bin kişi olurken toplam istihdam edilenler içindeki işsizlik oranı %20.7'yi bulmaktadır.

Bir başka veri ise; Kadir Has Üniversitesi'nin her yıl gerçekleştirdiği "Türkiye Sosyal- Siyasal Eğilimler Araştırması" na göre memleketimizin insanı "en büyük sorun nedir? Sorusuna "işsizlik" işsizlik diye yanıtlamıştır.

Yoksulluk konusunda durum işsizlikle paralellik göstermektedir. Aralık ayında İstanbul Kültür Üniversitesi tarafından düzenlenen "Yoksulluk Paneli" nde İstanbul Bilgi Üniversitesi öğretim üyesi Ahmet Tonak ve Bahçeşehir Üniversitesi Ekonomik ve Toplumsal Araştırmalar Merkezi'nden (BETAM) Dr. Ayşenur Acar'ın verdiği bilgilere göre, AB ölçütüne göre Türkiye'de 2012 yılı nüfusunun

%56.6'sı şiddetli maddi yoksunluk çekmektedir. Ahmet Tonak'ın Dünya Bankası'nın 2012 yılı verilerine dayanarak verdiği bilgilere göre, Türkiye'de 16.6 milyon yoksul olduğunu, bununda nüfusun %22'sine denk geldiğini belirtmektedir. Ayrıca Dünya Bankası'na göre kişi başına günlük 4.3 doların altında harcama yapanlar yoksul olarak tanımlandığını belirtti.

Türk-İş Konfederasyonunun yaptığı hesaplamalara göre ;

2015 Ocak ayı itibariyle;

Dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken gıda harcaması tutarı (**açlık sınırı**) 1.256,80 TL,

Gıda harcaması ile birlikte giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer harcamaların toplam tutarı (**yoksulluk sınırı**) ise 4.093,80 TL'dir.

Türk-İş'in rakamlarını üç aşağı beş yukarı DİSK-AR'ın araştırmaları teyit emektedir: "4 kişilik bir hane halkı için açlık sınırı 1283 TL, yoksulluk sınırı ise 4057 TL" rakamını göstermektedir.

Bir de bu rakamlara milyonlarca işçi, emekçi ve emekli kesimini ilgilendiren rakamlara bakalım. 2014 yılının son günlerinde hükümet asgari ücrete %6+6 zam yaptığını açıkladı. 2015 yılının ilk 6 ayında asgari ücret 891 liradan 949 liraya yükselmiş oldu. Böylece bir işçinin, haftada 45 saat ve ayda 225 saat çalışma karşılığında, 1 ayda eline 949 lira geçmiş olacak. Bunun anlamı, bir günlük çalışma karşılığında 31 lira 633 kuruş kazanacak, 3 lira 96 kuruş olan saatlik ücreti de 4 lira 217 kuruşa yükselmiş olacaktır.

Türkiye' de çalışan sayısı ve işçilerin ücretleri ile ilgili Çalışma Bakanlığı yada TÜİK verileri çok geç güncellediği için, biz de Kalkınma Bakanı Cevdet Yılmaz'ın verdiği bil-

gilere dayanarak SGK'lı işçilerin durumu konusunda bilgi sahibi oluyoruz. Bakana göre, Ekim 2012 tarihi itibarıyla "toplam sigortalı sayısının 12 milyon 253 bin 137 kiş olduğunu, bunun 5 milyon 659 bin 607 kişinin asgari ücretli olduğunu belirterek, asgari ücretliler toplam sigortalıların yüzde 46,19'unu oluşturmaktadır" dedi. Yine 2012 verilerine göre asgari ücretin hemen biraz üzerinde ücret alan işçi sayısı da asgari ücrete eklendiği takdirde asgari ücret ve hemen üstünde ücret alan işçi sayısı toplan işçi sayısı içerisindeki oranı %67'leri bulmaktadır.

İşçi sınıfını, emekçileri ve milyonlarca emekliyi ilgilendiren rakam ise enflasyon rakamıdır. Çünkü işçi, memur ve emekli ücretleri tümüyle enflasyon rakamlarına endekslenmiş durumdadır. Bu yıl açıklanan enflasyon rakamı %8.2 oldu. Bir başka rakam ise; gıda fiyatlarının 2014 yılında %12.73 artışı belirtiliyor. Bu rakamın önemi özellikle en alt %20 gelir grubunun tüketim harcamalarında gıdanın ağırlığının %29 yer tuttuğu düşünülürse, en yoksullar 2015 yılını daha da fakirleşerek geçirecek ve daha da açlığa mahkum bir yaşama mahkum edilmiş olacaklardır.

Bu rakamlar memleketimizde 9 milyonu bulan SSK ve Bağ-Kur emeklisinin de yaşamını direkt olarak ilgilendirmektedir. Enflasyon rakamlarına bağlı olarak bu 9 milyon insanın alacağı zam da belli oldu. 2015 yılının ilk altı ayında emeklilere uygulanacak zam %2.32 liradır. Böylece ilk 6 ay için en düşük SSK emekli maaşı 1047 liradan, alacağı 24 lira zam ile 1071 liraya ulaşabilecek. Milyonlarca yaşlı emekçiye, açlığa mahkum bir yaşam reva görülmektedir.

AKP hükümeti eliyle yaklaşık 14 milyon kişiye yoksulluk yardımı yapılmaktadır. Belediyeler tarafından da yaklaşık 6 milyon kişi, bu yardımlardan yararlanmaktadır. Ancak milyonlarca yoksula layık görülen, sosyal bir devlet anlayışından ziyade, yandaşlarına yönelen, oy avcılığını hedefleyen sadaka yardımlarıdır.

Asgari ücret ve enflasyon rakamları sadece yoksulluğun rakamları değildir. Bu rakamlar aynı zamanda işçi sınıfının örgütlülüğünü anlamsızlaştıran, sendikal örgütleri dağıtıcı özellikler de göstermektedir. Memleketimizde 12 Eylül askeri faşist diktatörlük yıllarından bu yana işçi ücretleri asgari ücret-enflasyon rakamlarına göre belirlenmektedir. Bugün ülkede toplu sözleşme düzenine kavuşmuş sendikalı işçi için de örgütsüz işçi için de geçerli olan ücret düzeni budur. Sendikalar kök ücret olarak asgari ücreti kabul etmiş durumdadır. Patronlarla masaya oturduğunda asgari ücret baz alınmak üzere en iyi talep, enflasyona artı puana bağlı iyileştirme yüzdeleri olmaktadır. Zaten iş güvencesi ya da başkaca da fazla bir sosyal hak sağlamayan sendikaların ekonomik kazanç da sağlayamaması, işçilerin sendikal örgütlenmeye uzak durmasını sağlamaktadır.

Diğer yandan son yıllarda olduğu gibi burjuva hükümetleri asgari ücret-enflasyon makasını istediği gibi kullanarak sendikal örgütleri paralize etmekte kullanmaktadır. Son olarak 2015 yılında uygulanacak asgari ücret ve enflasyon rakamı arasındaki %4'e yakın rakam yıllardır toplu sözleşmeli işyerlerindeki ücretleri asgari düzeye indirmiş durumdadır. Bu da sendikal örgütlenmeyi paralize etmektedir. Çünkü işçi asgari ücreti devletin verdiği düşünmektedir. Devletin verdiği karşısında hiçbir şey alamayan sendika ve sendikal örgütlülük anlamsızlaşmaktadır.

Tüm bu resmi kurumların ve uluslararası kuruluşların verileri bize şunu göstermektedir. Burjuva devlet tüm krizlerini ve çıkmazlarını işçi sınıfının haklarına saldırarak çözmeye çalışmaktadır. Her saldırısı toplumsal bölüşüm dengelerini daha da derinleştirmektedir. Bu bölüşümdeki derinleşen adaletsizliği sürdürebilmesinde ki en büyük silahı, örgütsüz işçi sınıfı varlığıdır. Bu kısır döngünün çözümü ise; daha örgütü bir TKP ve daha örgütlü işçi sınıfıdır.

SYRIZA'NIN İKTİDAR OLMASI?

Komşumuz Yunanistan'da, sol bir profil çizen Syriza'nın seçimlerde çoğunluk sağlayarak iktidarın büyük ortağı olmasının sonucunda kurulan koalisyon hükümeti göreve başladı. Bu gelişme ülkemiz sol ve ilerici kamuoyunca büyük bir memnuniyetle karşılanarak kurulan hükümet üzerine çeşitli yorumlar yapılmaya, elde edilen başarıdan ülkemize sonuçlar çıkarmağa yönelik değerlendirmeler bir biri arkasına yapılmaya başlandı. Parlametoda yer alan HDP'nin lideri Demirtaş başarı dileklerini ileterek Syriza lideri Çiprasa kardeşim derken, parlamento dışı partilerden ÖDP benzer bir gelişmeyi Haziran Hareketi aracılığı ile kendi önüne koyduğunun işaretlerini veriyor. Legal komünizmin temsilcisi kimi partiler de elde edilen sonucu şüpheli bir yaklaşımla ele alıp mesafeli bir duruş sergilemeyi tercih ediyor.

Ülkemiz solunun geleneksel kolaycılığı Syriza'nın seçim başarısı sonrasında yeniden kendini gösteriyor. Syriza modelinin politik örgütsel yapılanmasını örnek almaya dönük değerlendirmeler, birbiri arkasına sol medyanın manşetlerine çıkmaya başlıyor. Bu noktada özellikle Yunanistan ve Türkiye'nin devrimci dinamikleri arasında büyük farklılıklar olduğunu hatırlatmak gerekiyor. Yunanistan emekçileri uzun ve zorlu bir iç savaş deneyimini yaşamış olmanın kazanımlarına siyasal savaşımalarında yer verirken, ülkemiz emekçileri derin bir etnik çatışma deneyimi oluşturan Kürt Sorununun yarattığı güçlü bir ulusal kurtuluş savaşımı ve ulusal kurtuluşçu örgüt deneyimini sınıf savaşımıyla birleştirmenin sorunlarını yaşıyor. Görüldüğü gibi böylesi kolaycılıkların çıkar yol olmadığını anlaşılması gerekiyor.

Öncelikle Syriza'nın geçmişini iyi bilmek gerekiyor. Syriza, Yunanistan Komünist Partisi'nin, albaylar cuntasının yıkılması sonrasında yasal çalışma hakkını kazanması üzerine, emigrasyondaki YKP önderlerinin ülkeye dönüşleri üzerine ülke içerisinde kalan kimi parti yöneticilerinin, Avrupa Komünizmi adı verilen modern revizyonist görüşleri benimsemesi üzerine partiden ayrılarak oluşturdukları Sinaspismos adlı partileşmenin ana omurgasını oluşturduğu bir örgütlenmeye dayanıyor. Parti lideri Çiprasın YKP'nin gençlik örgütü KNE içerisinde yetişmiş olması da bize bunu gösteriyor.

Uzun yıllar YKP'nin gölgesinde, küçük bir muhalefet partisi olarak gelişemeyen Sinaspismos, Yunanistan'da yaşanan son ekonomik çöküntü sonrasında sosyal demokrat PASOK liderliğinin AB emperyalizmi önünde diz çökmesinin sağladığı uygun ortamda farklı kimi sol fraksiyonlarla kurduğu birliğin sonucu olarak politik sahneye çıktı. Yunanistan'da politik merkezi oluşturan PASOK ve Yeni Demokrasinin ekonomik kriz sonucu iflasıyla oluşan politik boşlukta, yığınların Yunanistan'ın tüm ekonomik birikimine el koyan AB Emperyalizmine, özellikle de Almanya'ya karşı biriken öfkesini arkasına alan Syriza popülist programıyla seçmen çoğunluğunu etkilemeyi başardı.

Ortaya koyduğu programla NATO ve AB'yi cepheden karşısına almayan, güçlü bir anti emperyalizm ve anti kapitalizm hedefi olmayan, yığınların yaşam ve çalışma şartlarının ağırlığı karşısındaki öfkelerini bir nebze olsun dizginlemeyi hedefleyen Syriza, aslında Yunan işçi sınıfı ve emekçi halkının kabaran başkaldırısının dizginlenmesi konusunda da emperyalizm için bir son şans olma özelliği taşıyor.

Neo liberal saldırının yağmaladığı Yunanistan'da Syriza hükümeti, neo liberal saldırının açtığı onmaz yaraların reformist kimi önlemlerle pansuman edilmesini önüne koymasıyla sağaltmayı deniyor. Bu noktada da özellikle Alman emperyalizminin kendisine göstereceği toleransın ne kadar olacağı ya da olup olmayacağı da henüz belirsizliğini koruyor. Bizlere düşen ise 1971 faşist biçimli askeri hükümet devirmesi sonrası 'umudumuz Ecevit' ve 'Karaoğlan' dönemlerini yaşamış bir ülke olarak, kapitalizmin temellerine yönelmeyen bu sahte umutların sonucunu bugünden öngörmek oluyor. Evet, seçim sonuçlarının gösterdiği Yunan işçi sınıfı ve emekçilerinin yaşanan ekonomik yıkım politikalarına ve ulusal onurlarını çığneyen emperyalist müdahaleye cevabı yüzünü sola dönerek çıkar yol aramak olmuştur. Yunan emekçilerinin bilincindeki bu dönüşüm şüphesiz olumlu ve dikate değerdir. Bunu bir yana kaydetmek, ancak bu alternatifin yetersizliğini göz ardı etmeden ona kendisinin bile kendisine yüklediği misyonları yüklememek gerekiyor.

Bu durumda ise biz Türkiye'li komünistlerin görevi, gerçek çıkış yolunun kan kaybetme sürecini atlattığını son seçim sonuçları ile ortaya koyan ve %6 oy oranıyla Yunanistan'ın sosyalist geleceğini temsil eden Yunanistan Komünist Partisi olduğunun işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza bıkmadan anlatılması, gösterilmesidir. Yoldaş YKP nin elde ettiği başarı, Syriza hükümeti karşısındaki ilkeli ve karalı tutumu hepimize örnek olmalıdır. Yunanistan'dan alınacak bir örnek varsa, o da Yunan yoldaşlarımızın tutumu olacaktır.

ON BEŞ YOLDAŞIMIZI ANIYORUZ!

1921'in 28-29 Ocak gecesi,, Türkiye Komünist Partisi'nin tarihine, işçi sınıfının, emekçi halkımızın yiğit öncülerinin kanlarıyla yazılmıştır. 28-29 Ocak 1921, TKP kadar eski, Türkiye sınıf savaşımı kadar kalıcıdır.

Enternasyonalist önderlerimiz, partimizin kurucuları Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve yoldaşlarımızı; Karadeniz'de Mustafa Kemal'in emri doğrultusunda katledilişlerinin 94. Yılında saygı ve özlemlerle anarken, sınıf savaşımında onların sıralarında, onların yoldaşı olmanın onuru ve gururunu taşıyoruz.

Mustafa Suphi ve yoldaşları memlekette süre giden ulusal kurtuluş savaşına katılmak, komünistlerin memlekette özgürce örgütlenmesini sağlamak, ulusal kurtuluşu sosyal kurtuluşa bağlamak için geldikleri Anadolu'da hunharca katledilerek Karadeniz'in derinliklerine bırakıldılar.

Burjuvazi kendi baskı düzenini kurarken, siyasal rakip olarak komünistlere karşı en karanlık oyunlarını, en kanlı baskı ve katliamları uygulamayı ihmal etmedi. İşte bu politikasının ilk uygulaması olarak, Mustafa Suphi ve on dört yoldaşımızı, kurdukları hain tuzakla barbarca katletti. Burjuvazi, İttihatçı eskisi Topal Osman ve Yahya Kahya gibi cellatlarını kullanarak işlediği cinayet ile işçi sınıfının politik hareketini yok edeceği zannetti. Oysa bugün tarihimizdeki en ağır likidasyona, her boydan saldırı ve bozgunculuğa, sahne "komünist" partilerine rağmen, Suphi, Nejat ve Karadeniz'de ölümsüzleşen yoldaşlarımızın savaşımı, işçi sınıfı ve emekçi yığınların savaşımına esin kaynağı oluyor.

94 yıl sonra, ölümsüz önderlerimizin siyasal yaşamları ve ülkenin ilk faili meç-

hul siyasal cinayetine kurban gitmeleri, dün olduğu gibi bugün de siyasal parti, örgüt ve çevrelerce tartışılmaya devam etmektedir. Burjuvazinin ilk faili meçhul siyasal cinayetinin üzerindeki sır perdesini kendisine siper edinen kimi sol siyasal parti-örgüt ve çevrelerin, önderlerimizin siyasal savaşımına ve katline ilişkin tutumları, onların ülkede süre giden sınıf savaşımındaki siyasi rolleri konusunda, dün olduğu gibi bugün de turnusol işlevi görmektedir. Burjuvazinin ideologları tarafından, Kemalist burjuvazi eliyle planlanan, cellat Topal Osman ve Yahya Kahyaları kullanarak işlenen katliamda, Kemalistlerin rolü ve planı inkar edilmek için canhıraş çaba sarf edildi. Bunun için kendilerini sol-sosyalist olarak tanımlayan parti ve çevrelerden azami olarak yararlanıldı. Bu yararlanma karşılıklıydı.

Bugün de kendisini sol, sosyalist ve hatta "komünist" olarak niteleyen kimi çevreler, meşreplerine uygun olarak, siyasal niyetlerini Mustafa Suphi üzerinden tarif etme uğraşı içerisindeyler. Kendilerini tarihçi olarak tanımlayan kişi ve çevreler, Mustafa Suphi'nin bir siyasal önder olarak kabul edilmesine şiddetle karşı çıkıyorlar. Mustafa Suphi ve yoldaşlarını tarihin konusu olarak sadece kendi alanlarını ilgilendirdiği iddiası ve kıskançlığı içindedirler. Diğer yandan bazı çevreler

Mustafa Suphi'nin ateşli bir komünist olduğunu, enternasyonalist ve devrimci kişiliğini inkar ederek, Mustafa Suphi'nin sadece bir yurtsever olduğu tezini kanıtlamak için sayfalar dolusu kitap yazma zahmetine girişiyor. Yine aynı çevrenin ileri gelenleri partimizden ve Mustafa Suphi'den rahatsızlıklarını Mustafa Suphi kapağıyla çıkardıkları dergide açık ediyorlar: "... *Suphi'leri Kurtuluş Savaşı kahramanı olarak resmetmek kadar, komünistlerin birliğine referansla anlam yüklemek de yetmemektedir.*" Yine aynı yazar, "*28 Kanunusani katliamı, Türkiye tarihinde politik konjonktür değiştirme ve yeniden yapılanma anlamında restorasyon süreçlerine ait standart vakiadır aslında*" sözleriyle yoldaşlarımızın katlini sıradan bir adli vaka düzeyinde indirgerken diğer yandan adi adli muhabir merakı ile, "*katil kim*" sorusuna "derin" politik bir çözümleme ile iç mantık tutarlığı sergilemekten geri durmuyor: "*üstüne çizik atılan Türkiye, kapitalist bir uzlaşma düzenini kurma yoluna girerken sol ağırlıklarından kurtulmak zorundaydı*" Böylece Kemalist burjuvazinin işlediği cinayetin ekonomik-politik tahlilini de bizimle paylaşmış oluyor. (Sol Dergisi sayı 25 sayfa 9). Yine aynı derginin başka bir yazarı yöneticisinden aldığı cesaretle, burjuvazi ve anti-komünistlerin partimize karşı doksan yılı aşkın yaptığı "kökü dışarıda" kara propagandasını sürdürerek, anti komünizme hizmet etme gayretiyle, "*Türkiye Komünist Partisi'nin ... bir an önce tüm üyeleri ile birlikte Türkiye'ye dönmek istemesinde...*" ifadelerini kullanabilmişti (Sol Dergisi sayı 25. Sayfa 11). Hatırlanır ki aynı kumpanyanın yazarlarından biri de geçtiğimiz yıllarda "*Şeyh Sait'ten demokrasi kahramanı çıkaracak kadar hödük olmaksansa, Topal Osman Ağa'nın manevi torunu olmayı tercih ederim.*" yazacak kadar alçalabilmişti.

2015 yılınının 28-29 Ocak'ı, sadece yoldaşlarımızı andığımız bir tarih olmanın ötesinde;

- Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katlinde Mustafa Kemal'in katliamdaki direkt rolünü açıkça ilan etmek;
- Mustafa Suphi'nin enternasyonalist ve komünist ve devrimci önder kişiliğini inkar ederek oluşturulmak istenen "Yurtsever Mustafa Suphi" aymazlığını lanetlemek,
- Yoldaşlarımızı maceraperestlikle itham eden sözde devrimci ve "komünistlerin" anti-komünizmin değirmenine su taşıma girişimlerini açığa çıkarmak
- Partimiz üzerindeki yasağa hayır demek,
- Yeniden savaş alanlarına çıktığımızı ilan etmek,
- Ve "Mustafa Suphi-Nejat öncümüz yaşatacak gücümüz" sloganını dosta düşmana daha güçlü haykırmak

anlamı taşımaktadır.

Memlekette ve memleket dışında politik göçmenlikte olan tüm yoldaşlarımızı, 28 Ocak gecesi ölümsüz önderlerimiz 15'leri anmaya, onların ölümsüz anısı önünde bir kere daha saygıyla eğilmeye ve onlardan öğrendiğimiz kararlılıkla partimizin savaş yolundan yürüyerek, bayrağımızı yükseltmeye çağırıyoruz.

15'LERİN SAVAŞ YOLU BUGÜN DE YOLUMUZU AYDINLATIYOR!

YAŞASIN TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ!

TKP ÜYELERİ KOLEKTİFİ

28 OCAK 2015

PROLETARYANIN BÜYÜK ÖNDERİ LENİN

Dünya işçi sınıfının büyük önderi, öğretmeni ve sıra neferi; Büyük Oktobur'un komutanı Lenin yoldaşı, bedenen kaybımızın 91. yılında komünist bilinç ve inancımızla, savaşımızla, saygı ve özlemlerle anıyoruz.

Lenin yoldaş 91 yıl önce, 21 Ocak 1924'te bedenen aramızdan ayrıldı fakat, 91 yıldır Lenin yoldaşın oğulları, kızları ve torunları ideallerinin bayrağını bir an olsun yere düşürmedi, savaşımın ateşinde Lenin'i yaşatmaya devam ettiler, ediyorlar...

Lenin, 22 Nisan 1870'te, Ulyanovsk'ta (Çarlık Rusya'da Simbirsk) dünyaya geldi. İlerici bir ailenin oğlu olan Lenin bu fikirlerle büyürken, ağabeyi Aleksandr İlyiç Ulyanov, yıllar sonra Narodnikler adıyla bilinecek Narodya Volya adlı bir örgütün mensubu olarak, Çar'a suikast düzenleme suçuyla asıldı. Lenin'in yaşamında bu olay çok önemli bir yer tutmasına karşın

Lenin, anarşizm ve terörizm gibi akımların yerine Marksizm'in izinden giderek ve onu içinde yaşadığı çağa uyarlayarak, "emperyalizm çağının Marksizmi"ni, yani Leninizm'i ortaya koyabilmiştir. Öyle ki tarihte hiçbir öğretisi, insanlığın bilincinde Marksizm Leninizm kadar yer etmemiş ve köklü değişimlere yol açmamıştır.

Lenin, işçi sınıfı savaşımının utkusu için verdiği savaşımında defalarca tutuklanmış, sürgünlere maruz bırakılmıştır. Komünist ruhla donanmış bir militan olarak Lenin, içinde bulunduğu koşulların tüm olumsuzluklarına karşın gelişimini sürdürmenin yollarını yaratabilmiş, üretimlerini devam ettirmeyi bilmiştir.

Lenin, Rusya'daki Çarlık karşıtı hareketlerin de en önemli aktörlerinden biridir. Nesnel sınıfsal gelişimlere bağlı olarak Çarlık Rusyası'nın ölüm çanları çaldığı sıralarda, tüm sınıflar kendi kurum ve par-

tileriyle mücadele halindeyken Lenin, işçi sınıfının savaşımının en önemli önderlerinden biri durumundadır. Bununla da kalmaz; tarih, işçi sınıfı hareketine sızmış burjuva unsurlar ile Lenin önderliğindeki devrimcilerin arasındaki mücadeleye de tanıklık eder: Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nde (RSDİP), 1903 yılında gün yüzüne çıkan ayrışma, günümüzde bile belirleyici bir öneme sahip olan menşevik-bolşevik ayırımına yol açar. Lenin, bolşeviklerin önderi olarak, tarihsel bir rol üstlenir. Bu ayırım, temelde parti üyeliğinin tanımı konusunda belirmesine karşın çok daha derindedir ve bu, ilerleyen yıllarda gerçekleştirilen kongrede iyice su yüzüne çıkacaktır. Bolşeviklerle menşevikler arasında hemen hemen bütün başlıklarda ayrılık söz konusudur. Sürecin devamında menşevikler burjuvaziyle ittifak kurmaya yönelir; Lenin önderliğindeki bolşevikler ise işçi sınıfının o dönemdeki çıkarlarının burjuvazide olamayacağını vurgulayarak, köylülük gibi sömürüye maruz kalan diğer katmanlarla ittifaka önem verirler. Bu mücadele, nihayet 1912 yılında bolşeviklerin ayrı parti olduklarının ilan edildiği kongreye kadar sürer. Leninizm, böylesi çetin koşullarda, gerek düşmana gerek parti içindeki sapkın akımlara karşı verilen savaşımın ürünü olarak şekillenmektedir...

Lenin ve onun düşüncesi, işçi sınıfının çıkarlarını, onun savaşımının utkuya ulaşması hedefini diğer her şeyin önüne koyarak, ve bunu doğru bir siyasal hatla gerçekleştirerek hedefe ulaşabilmiştir. Lenin, dönemin geri feodal-kapitalist ülkesinde verilen devrimci mücadelede, tarihsel koşullar gereği önemli bir devrimci misyonu bulunan burjuvaziye dahi itibar etmemiş, toplumsal ilerlemenin işçi sınıfı önderliğindeki sömürülen, ezilen sınıf ve katmanların eliyle gerçekleştirilebileceği-

ni savunmuş ve hayata geçirmeyi bilmiştir. Çünkü Leninizm, emperyalizm çağı kapitalizminin Marksizm'idir, ve yaşam bunu kanıtlamıştır; Lenin önderliğindeki bolşevikler, burjuvazi önderliğindeki bir devrimle işçi sınıfını yeniden yıllar boyunca boyunduruk altına alacak bir devrim yerine, sömürüye son verecek ve burjuvaziye de alaşağı edecek bir devrimi gerçekleştirmişlerdir..

* * *

Partimiz TKP, kuruluşundan bu yana Leninizm'in ışıklı yolundan sapmamıştır. Parti tarihimizin en karanlık günlerinde dahi partimizin Leninci damarı, akacak bir yol açmayı bilmiş ve Leninizm'in şanlı bayrağını gururla dalgalandırmıştır. Partimiz en karanlık günlerden; 15'lerin Karadeniz'in soğuk sularında katledilmesinden, parti önderliğindeki bazı hainlerin Kemalizm'e iltihak ihanetinden, 1951 büyük tevkifatından, faşist saldırılardan, sapkın akımların, gericilerin ve faşist askerî cuntaların saldırılarından, Leninizm bayrağını dalgalandırarak çıkmıştır. Ve nihayet, partimiz tarihinin en ağır likidasyonuna da son verenlerin ellerinde Leninizm bayrağı dalgalanmaktadır! TKP Üyeleri Leninizm'in şanlı bayrağını dalgalandırmaya devam edecek, son büyük savaşımımızın galibi muzaffer işçi sınıfımız eliyle burjuvazinin ve emperyalizmin kağıttan kalelerine dikilen, dünya işçi sınıfının Türkiye seksiyonunun, partimiz TKP'nin şanlı bayrağı olacaktır! Lenin yoldaş, bugünkü savaşımımızda taşıdığımız bayrağımızdır ve yarın ki muzaffer günlerde daha yükseklerde dalgalandırdığımız şanlı bayrağımız olacaktır; Lenin, savaşımımızda yaşamaktadır!

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Lenin yoldaş savaşımımızda yaşıyor!

DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN NAZIM YOLDAŞ!

Partimizde Merkez Komitesi üyeliği dahil pek çok görevde bulunmuş, Türkiye ve dünya işçi sınıfının büyük şairi ve büyük komünist Nazım Hikmet yoldaş 113 yaşında!

Nazım yoldaş, 15 Ocak 1902 yılında Selanik'te dünyaya geldi. Genç yaşta partimiz saflarına katılarak tüm bilinçli yaşamını komünizm savaşımına adanmış Nazım yoldaş, biyolojik yaşamının son anına kadar komünist saflarda savaşımını sürdürerek yalnızca ülkemiz işçi sınıfının değil, tüm dünya işçi sınıfının belleğinde yaşamını sürdürmektedir.

Nazım yoldaş komünizm savaşımının ve partimiz TKP'nin neferi olması nedeniyle, yaşamı boyunca büyük bedeller ödedi. Yıllarca hapsihanelerde tutuldu, sürgünlere yollandı. Ülkesinden uzak yaşamak zorunda bırakılan Nazım yoldaşı, maruz kaldığı tüm zorbalıklar savaşımından uzaklaştırılmadı. Eserleri tüm dünyada elden ele dolaşırken, kendi ülkesinde yasaklandı, gizli okundu. Nazım yoldaş, partimizin, ülkemiz ve dünya proletaryasının

bayrağını taşımaktan bir an olsun geri durmadı.

Nazım yoldaşın üzerindeki kirli eller, dün olduğu gibi bugün de karanlık emellerinin peşindedir. Yaşamı boyunca bitmez tükenmez baskı ve zorbalığa maruz bırakılan Nazım yoldaş, savaşımına daha da büyüyen bir inançla bağlandı ve yolundan bir an olsun sapmadı. Yaşamını yitirmesinden sonra burjuvazi, Nazım'ın içini boşaltmayı defalarca denedi. Onu partisinden, ideallerinden, sınıfsız ve sınırsız bir dünya için verdiği savaşımından soyutlamak istedi. Bu uğursuz koroya, sol/sosyalist/"komünist" maskeli nasyonalistler de katıldı. Fakat bu kirli oyun asla sökmeyecek, sökmeyecek! Nazım yoldaş, partisi ve idealleri kadar büyüktür ve onu politik kimliğinden, ideallerinden, partisinden soyutlamaya kimsenin gücü yetmeyecek!

TKP Üyeleri, savaşımın ateşiyle Nazım yoldaşın 113. yaşgünü kutlar. Doğum günün kutlu olsun Nazım yoldaş!

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

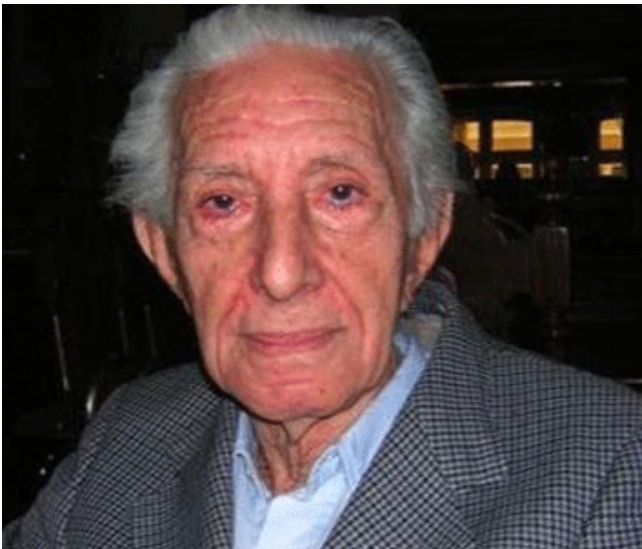
RASİH NURİ İLERİ YAŞAMINI YİTİRDİ

Türkiye komünist hareketinin tarihsel isimlerinden Rasih Nuri İleri yaşamını yitirdi. Gençlik yıllarında komünist hareketle tanışan ve 1940'lı yıllarda partimiz Türkiye Komünist Partisi üyesi olan İleri, komünist hareketin "bellek" isimlerinden di.

40'lı yıllardan 60'lı yılların sonuna kadar TKP içinde aktif olarak yer alan İleri, bu tarihten sonra mücadelesini farklı platformlarda sürdürmüştü.

İleri, 1990'lı yıllarda içinde yer aldığı TBKP yönetiminin ideolojik yönelimine karşı Mehmet Bozışık, Şahap Bakırsan ve 51 tevkifatında tutsak alınmış komünistlerle beraber, komünist değerleri ve Marksizm-Leninizm'i savundu. Arşivci kimliğiyle bilinen İleri, elindeki bilgi ve belgelere dayanarak pek çok eser de kaleme almış, komünist hareketin geçmişi ve gelişme kanalları ile ilgili olarak farklı bir perspektif de ortaya koymuştu.

Rasih Nuri İleri, 2011 1 Mayıs'ında TKP'lilerin, "Suphi'den Bilen'e Gelenek

Yaşıyor" ortak pankartı arkasında gerçekleştirdikleri kutlamanın ardından kurulan aynı adlı platform tarafından düzenlenen 10 Eylül kutlamalarında da yer alarak, platform tarafından partimizin 91. kuruluş yıldönümünde örgütlenen panele Şahabettin Bakırsan ve Bekir Karayel ile birlikte konuşmacı olarak katılmıştı.

Partimizin yetiştirdiği, en karanlık dönemlerde üyemiz olarak savaşım veren, sadece komünist hareketin değil tüm muhalif hareketlerin üretken bir belleği olma özelliği kazanan Rasih Nuri İleri'nin kaybı, yoldaşlarımızı derinden üzmüştür.

Partimizin 94 yıllık savaşım tarihi, savaşlarının büyük özverilerine tanıklık ettiği gibi parti içi mücadeleleri, çeşitli savruluşları, parti sıralarının dışına düşüşleri de kayıt altına almıştır. TKP Üyeleri Kolektifi, parti tarihimizi bütün olarak ele alarak ve her zaman olduğu gibi partimiz tarihini öznel değerlendirmelerle subjektif olarak parçalara ayırmaktan kaçınarak; çok önemli ve karanlık bir dönemde partimiz sıralarında büyük özverilerle savaşım vermiş, sonraki sürecinde ise ülkemiz muhalefeti için önemli bir değer haline gelebilmiş olan İleri'nin anısı önünde saygı ile eğilir.

Anısı savaşımımıza ışık olsun!

TKP ÜYELERİ

7 Aralık 2014

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

KÜBA HALKI KAZANDI!

Kahraman Küba halkı ve sosyalist Küba, enternasyonalizmin kızıl bayrağını gönderde dalgalandırmayı sürdürerek emperyalizme geri adım attırmayı başardı. Emperyalist ABD'nin, Küba üzerinde on yıllardır sürdürdüğü ambargo ve izolasyon politikalarında geri adım atma süreci başladı.

Küba devrimi, 1 Ocak 1959 tarihinde Fidel Castro, Che Guevara ve Raul Castro önderliğinde devrimcilerin diktatör Fulgencio Batista'yı devirmesi ile zafere ulaşmıştır.

Küba Devrimi zafere ulaştıran kadrolar, devrimin hemen ertesinde sosyalizmi inşa etmek için zaman kaybetmediler. Küba toplumunun ekonomik ve sosyal hayatında çok önemli değişiklikler gerçekleştirdiler. Özellikle başta United Fruit Company, Shell ve ITT gibi yabancı işletmelerin kamulaştırılması, toprak reformunun gerçekleştirilmesi gibi uygulamaları hayata geçirmeye başladılar. Bu uygulamalar emperyalist kampta büyük bir ürküntü yarattı. Emperyalist kampın koç başı ABD, Castro yönetimini devirmek için, Batista yanlısı ordunun çeşitli kılıç artıklarından meydana getirdiği 2506. Tugay adındaki askeri birlikle adayı Domuzlar Körfezi Çıkartması olarak bilinen saldırıyla işgal etmeye kalkıştı. İşgal girişiminin püskürtülmesiyle Küba hızla sosyalist sisteme geçerek, başta Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist sistem ülkeleri ve dünya ilerleme güçleri ile enternasyonalist dayanışmayı güçlendirdi. ABD'nin düzenlediği ve adadaki Guantánamo Üssünden de desteklenen Mongoose Operasyonu yüzünden işgal edilme tehlikesi bir kez daha

belirince Castro yönetimi, adaya Sovyet balistik füzelerini yerleştirerek Küba Füze Krizinin patlak vermesine yol açan süreci başlattı. Daha kuruluşunun ilk gününden başlayarak Sosyalist Küba'nın kuruluşunun güvencesi, Sovyetler Birliği, sosyalist sistem ülkeleri ve dünya ilerleme güçleri oldu.

Emperyalist sistem ve onun en saldırgan koç başı ülkesi ABD Küba'da sosyalizmin inşasını engellemek için her türlü düşmanca girişimde bulunmaktan bir an olsun geri durmadı. Bir yandan ekonomik ablukayı sürdürürken, diğer yandan ülke içinde her tür provokasyonu denedi. Provokasyonun boyutunu açıklamak için bir fikir vermek gerekirse, Küba'nın efsa-

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

nevi lideri Fidel Castro'ya CIA tarafından 638 defa suikast girişiminde bulunulduğu bir belirtmenin yeterli olacağını düşünüyoruz. 1961 yılından bu yana sürdürülen emperyalist ablukanın Küba halkına maliyeti ise; 1.1 milyar dolardır. 53 yıldır Küba halkı ambargolarla açlığa yoksulluğa mahkum edilmek istenmiştir.

Kahraman Küba halkı tüm bu kuşatmayı ve provokasyonu, enternasyonalist dayanışma ile aşmayı başarmıştır. Başta Sovyetler Birliği, sosyalist sistem ülkeleri ve dünya ilerleme güçleri Küba'da sosyalizmin inşası için her türlü maddi ve moral desteği sağlamışlardır. Sosyalist sistemin oto-likidasyon ile çözülmesi ve kapitalist sisteme entegre olması sonrasında ise Küba halkı, büyük sıkıntılar yaşamasına rağmen Latin Amerika'daki ilerici hükümetler ile enternasyonalist dayanışmayı büyüterek savaşımın mayalandığı ilkelere bağlı kalmıştır.

Sosyalist sistemin çözümlüşüne karşı Fidel Castro önderliğindeki Küba Komünist Partisi'nin Küba'da sosyalizm inşa etme kararlılığı, başta Latin Amerika sosyalist hareketleri olmak üzere dünya ilerici, devrimci ve komünist hareketleri için ışık tutmaya devam etmektedir.

17 Aralık 2014 tarihinde ABD Başkanı ile Küba Devlet Başkanı Raul Castro eş zamanlı olarak yaptıkları basın açıklamasıyla, ABD tarafından Küba'ya karşı uygulanan izolasyon politikalarının sonuna gelindiğini açıkladılar. Böylece emperyalist politikalara karşı Küba Halkı büyük bir başarı kazanmış oldu. Bunu bizzat ABD Başkanı Obama itiraf etmiştir. Elli yıldan fazladır uygulanan izolasyon politikalarının bir işe yaramadığını canlı yayında

tüm dünyaya ilan etmiştir. Aynı saatlerde Küba devlet başkanı Raul Castro ise; kahraman Küba halkının bağımsızlığını savunmaya devam edeceğini, zorluklara rağmen müreffeh ve sürdürülebilir bir sosyalizm inşa için ekonomik modeli güncellediklerini vurgulayarak "Ülkemiz için büyük bir insani ve ekonomik hasara neden olan ekonomik, ticari ve finansal abluka son bulmalı" sözleriyle devrime olan inancını ifade etmiştir.

TKP Üyeleri Kolektifi, Küba halkının tarihsel kazanımını selamlar. Partilerimiz arasındaki 50 yılı aşkın var olan kardeşlik, işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı birbirine daha da yakınlaştırmaktadır. Dün olduğu gibi bugün de kahraman Küba işçi sınıfı ve Küba Komünist Partisi ile enternasyonalist dayanışmayı büyütmeye devam edeceğiz.

Yaşasın sosyalizm!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

TKP ÜYELERİ

19.12.2014

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

İGD 39 YAŞINDA!

Yolumuz işçi sınıfını yoludur diyenler, bugün 39 yaşındalar!

5 Ocak 1976 yılında İGD kurulurken, iki temel ilke ışığında biçimlendi: Devrimde işçi sınıfının öncülüğü ve enternasyonalizm. Tıpkı TKP gibi onun gençlik örgütü de birçok cephede birden savaşmak zorunda kaldı. Bir yandan ülkede paramiliter faşist hareketlere karşı okulunu, semtini işliğini, fabrikasını korurken, diğer yandan işçi sınıfının omuzdaşı olarak savaşkanlığını, gençliğini, birikimini, iradesini işçi sınıfının öncüsüne teslim ederek rüzgara karşı yürüme kararlılığını dosta düşmana ispat etti.

Elbette kolay değildi; Memlekette gençliğin öncülüğünde devrim teorilerinin pek revaçta olduğu bir dönemde "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" belgisini yükseltmek, daha başından "pasifizm" damgasını yemek anlamına gelmekteydi.

İGD Üyeleri, işçi sınıfı ile 51 yıllık 1 Mayıs yasağının kırılmasında, Faşizme İhtar Eylemlerinde, MESS'e karşı Büyük Grev'de tüm ataklığı ile işçi sınıfının yanında yer aldı. İşçi çocuklarının eğitiminden, işçi aileleriyle dayanışmaya, köylü örgütleriyle dayanışma için "Kızıl Cumartesi" kampanyaları ile sosyalizmin bu topraklarda kök salması için çok çeşitli örgütlülükler denediler. Sınıf savaşımın gereği olarak mücadelenin her biçimine baş vurmaktan geri durmadılar. Yaşadığı semtleri ve okullarını, faşist işgallere karşı vücutlarını siper ederek korurken, aynı zamanda grevlerde nöbet tutmaktan geri durmadılar. Can Güvenliği komiteleri örgütlenmesi içinde aktif yer alarak kitle-

sel kırımların önüne geçmeye çalıştılar. Para-militer faşist güçlerin kitlesel kırımına karşı Çorum'da elde silah barikatlara çıktılar.

İGD ve üyeleri için enternasyonalizm sadece bir slogan değildi. İGD, Soğuk Savaşın kıran kırana yaşandığı bir dönemde, memleketimizde azgınlaşan anti-komünizme ve anti-Sovyetizme karşı enternasyonalizmin ilke ve ülkülerini savunarak, genç kuşakların enternasyonalist bilincinin gelişmesinde okul işlevi gördü.

Enternasyonalizmi savunmak devletin saldırısıyla eş zamanlı olarak her boydan "sol" akımın ve Maoocu grupların fiili saldırısına maruz kalmak anlamına gelmekteydi. İGD'nin onlarca en yiğit militanı bu saldırılarda şehit düştü.

İGD üyeleri, yüksek öğrenim için ülkemize gelen Kıbrıs Cumhuriyetçi Türk Partisine bağlı KÖGEF ve Ortadoğu ülkelerinin işçi ve komünist partilerinin üyeleriyle birlikte savaştılar. Bu gençlerden KÖGEF üyesi altı genç şehit düştü. Dördü paramiliter faşist güçler tarafından, ikisi ise diğer "sol" gruplar tarafından gerçekleştir-

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

rilen silahlı saldırılar sonucu katledildiler. Yoldaşlarımız kalplerimizde yaşayacaktır.

İGD örgütlenmenin ve savaşımın her türünü denedi. Gençlik mücadelesini sadece bir yüksek öğrenim gençliğinin örgütlenmesi ile sınırlandırmadı. Liseli gençliğin örgütlenmesi için İlerici Liseliler Derneği kurarken sömürü çarkının en acımasız işlediği sanayi havzalarında çırakların örgütlenmesi için Çırak-Der'i örgütledi. İGD bir yandan İşçi bürolarında genç işçilerin örgütlenmesi çabası sürdürürken, gençliğin entelektüel gelişimi için onlarca organizasyon yaptı. İGD Sanat Bürosundan sanatın her kolunda onlarca sanatçı yetişti.

İGD, 6 Kasım 1979 'da İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığınca yasaklandığında 154 şube-temsilcilik ile elli binden fazla üyeye sahipti. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı'nın İGD'nin legal çalışmasını engelleme girişimi çalışmalarını engelleyemedi. 12 Askeri Faşist Darbesi'ne gelindiğinde İGD ülkenin en yığınsal gençlik örgütlerinden birisiydi. İGD üyeleri 12 Eylül'ün en karanlık günlerinde de savaşımdan geri adım atmadılar. Yer altı çalışmasıyla partinin askeri faşist darbeye karşı savaşımına omuz verdiler. Özellikle İstanbul İGD gençliğinin askeri faşist darbenin ürünü olan 1982 anayasasına

karşı "Anayasaya Hayır" kampanyası cunta liderlerini rahatsız ederken, en karanlık günlerde işçi sınıfımız ve halkımıza umut oldular. Yine diktatörlüğün hüküm sürdüğü günlerde "İlerici Gençlik" yayını ile gençliğin örgütlenmesine ışık tuttular. Yüzlerce genç yoldaşımız bu yayının ışığında 12 Eylül sonrası üniversitelerde kurulan Öğrenci Derneklerinde partimizin görüşlerini gençliğe taşıdı.

İGD partimize kadro yetiştirmede üzerine düşeni fazlasıyla yerine getirdi. Partimizin saflarında İGD'de yetişen komünist kadrolar yerini aldılar.

TKP'nin Marksçı-Leninci ilkeleri doğrultusunda, "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" sloganıyla savaş alanına çıkan İGD'nin deneyimi, likidasyon sonrası saflarımıza katılan genç yoldaşlarımıza ışık tutmaktadır.

İlerici Gençler Derneği savaşerlerinin şahsında, savaşırken şehit düşen ve aramızdan ayrılan yoldaşlarımızın anısı önünde eğiliyoruz.

Yaşasın İGD!

Yaşasın TKP!

TKP ÜYELERİ

5 OCAK 2014

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

"BÜYÜK GREV" BAŞLADI: HEPİMİZİN GREVİ!

1980 öncesinde Maden-İş önderliğinde tarih yazan, MESS grevleri sürerken önderleri Kemal Türkler'i suikastta kaybeden metal işçileri, yeni bir savaşıma başladı. Birleşik Metal-İş üyesi 15.000 işçi, MESS dayatmalarına karşı "Büyük Grev"e başladı. Sendikanın aldığı karar uyarınca metal işçilerinin ilk grubu bugün greve çıkarken, geri kalanları ise 19 Şubat'ta grevci arkadaşlarına katılacak.

İşkolunda kurulu bulunan diğer 2 sendika MESS'le anlaşarak, her zamanki gibi satış sözleşmelerine imza atmış, boyunduruğu altına aldığı üyelerini kölelik koşullarına mecbur bırakmıştır. Yaptıkları anlaşmanın bir diğer yönü ise, sözleşme sürelerinin 3 yıllık olmasıdır. Birleşik Metal-İş üyesi işçiler ise bu dayatmaları ve sözleşmelerinin 3 yıllık olmasını kabul etmemekte, insanca koşullar altında adil ücretlerle çalışmayı talep etmektedirler.

Metal sektörü, sadece ülkemizde değil, tüm dünyada stratejik öneme sahip bir işkoludur. Bu işkolunda yaşanan gelişmeler, sadece diğer işkollarında çalışan işçilerin değil, tüm fakir halkın yaşamı üzerinde belirleyici bir etkiye sahiptir. Sınıflar savaşımında en belirleyici özelliğe sahip işkolu, metal işkoludur. Dolayısıyla bu grev, sadece Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin değil, tüm işçi sınıfımızın, emekçilerin, baskıya ve sömürüye maruz kalan halkın grevidir.

1980 öncesi Maden-İş ve üye işçileri tarafından gerçekleştirilen MESS grevleri ülke gündemini derinden sarsmış, sadece metal işkolundakilerin değil, diğer işkollarında çalışan işçilerin haklarının gas-

pına karşı da aşılmaz bir cephe olmuştur. Öyle ki 1980'de patlayan MESS grevi karşısında çaresizliğe kapılan burjuvazi, faşist katiller eliyle Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler'i katletmiştir. Bu cinayet bile metal işçilerini durduramamış, grev 12 Eylül'de gerçekleştirilen askeri faşist darbe sonucu estirilen terörle bastırılabilmiştir. İşte burjuvazinin metal işkoluna verdiği önem böylesine büyüktür.

Patronların, sarı sendikaların boyunduruğu altında diz çöktürülmeye çalışılan metal işçilerinin grevi, tüm işçi sınıfımızın savaşımı açısından kritik önem taşımaktadır. Bu yönüyle tüm işçilerin, emekçilerin, fakir halkın grevi olan 2015 MESS grevi ile dayanışma, tüm gücümüzle yükseltilmelidir.

Sendikalı-sendikasız işçiler, emekçiler; çağrımız sizedir. Sol, sosyalist partiler, işçi ve emekçi sendikaları, demokratik kitle örgütleri; çağrımız sizedir. Devrimciler, sosyalistler, yurtseverler, ezilen halklarımız; çağrımız sizedir!

Metal işçilerinin grevi ile dayanışmayı örnek, güçlendirmek için,

Grevci işçilerin başarısı ve utkusu için,

İnsanca yaşam için,

Hepimizin hakkı için, hepimizin grevine sahip çıkalım! Metal işçilerinin grev halayına hep beraber katılalım!

Yaşasın metal işçilerinin "Büyük Grevi!"

TKP Üyeleri

29 Ocak 2015

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR**HÜKÜMET METAL GREVİNİ YASAKLADI!**

Gerici-otoriter AKP Hükümeti, sınıfsal özü ve meşrebine uygun olarak, on binlerce işçinin grevini yasakladı! Gerekçe: "Grevin milli güvenliği bozucu nitelikte olması"

Grev 2. gününde de coşkuyla sürerken, Resmi Gazete'nin mükerrer sayısında yayımlanan bir kararla Birleşik Metal-İş üyesi onbinlerce işçinin grevi, "milli güvenliği bozucu nitelikte olması" gibi faşizan bir kararla, Bakanlar Kurulu tarafından 60 gün süreyle "ertelendi". Birleşik Metal-İş yetkilileri ve grevci işçiler grev erteleme kararına tepki

gösterirken, gelinen noktada daha da güçlü bir mücadele verilmesi gerektiğini söylediler.

Gerici-otoriter AKP hükümeti, daha önce Hava-İş, Sosyal-İş ve Kristal-İş gibi sendikaların grevlerini de yasaklamıştı.

TKP Üyeleri, gerici-otoriter AKP'nin grev yasakları karşısında tüm işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı dayanışmaya çağırıyor.

TKP ÜYELERİ KOLLEKTİFİ

BASIN BÜROSU - 30 Ocak 2015

GREV YASAĞINA KARŞI DAYANIŞMAYI YÜKSELTELİM!

İşçi düşmanı, gerici-otoriter AKP, metal işkolundaki grevleri "milli güvenliği bozucu nitelikte" olmasını gerekçe göstererek yasakladı. Yasak kararına karşı ise metal işçilerinin sendikası Birleşik Metal-İş, bir açıklama yayımlayarak mücadeleyi sürdüreceğini ilan etti.

Sendikanın açıklamasında, 60 günlük süre içinde hiçbir arabulucuyla ve MESS ile aynı masaya oturulmayacağı ifade edilirken, mücadelenin işyerlerinden sokaklara da taşınacağı vurgulandı.

3. GÜNDE DE MÜCADELE SÜRÜYOR

Alınan haberlere göre metal işçileri, grevin 3. gününde de savaşımını sürdürüyor. Çeşitli fabrikalardan greve devam haberleri geliyor. Bu gelişmeler karşısında Birleşik Metal-İş yönetiminin vereceği karar mücadelenin geleceğini belirleyecek.

Süren mücadeleyi, en küçük kıvılcımı yangına dönüştürme perspektifiyle ele alan komünistler, işçi sınıfımızı, emekçi halkımızı mücadeleyi ve dayanışmayı yükseltmeye çağırıyor.

Birleşik Metal işçileri Maden-iş geleneğinden aldıkları güçle burjuvazi ve onun sınıf içindeki örgütlü gücü MESS'e karşı dişe diş bir savaş yürütüyor.

Bu çağrımız komünistlere, Maden-iş Üyelerine ve parti üyelerimizdir!

MESS patronları dün olduğu gibi bugün de en azgın saldırgan politikaları ile sınıfa saldırıyor..

Bugün metal işçileri savaş boylarına çıktı..

Gün, burjuvazinin "milli güvenliğini bozma" günüdür!

Gün, Tüm olanaklarımızı, tüm enerjimizi metal işçisinin emrine verme günüdür!

Gün, metal işçileriyle dayanışmayı yükseltme, onlarla beraber savaşma günüdür!

YAŞASIN METAL İŞÇİLERİN SAVAŞIMI!

METAL GREVLERİ YASAKLANAMAZ!

TKP ÜYELERİ KOLLEKTİFİ

31 OCAK 2015

KARDEŞ PARTİLERDEN

YKP'nin güçlenmesi onu destekleyen güçler için yeniden bir yönelimi gösteriyor

YKP (KKE) 'nin güçlenmesi onu destekleyen güçler için yeniden bir yönelimi gösteriyor.

- Yunanistan Komünist Partisi (YKP-KKE), 25 Ocak'taki seçimlerde, 2012 parlamento seçimleriyle kıyasla %1'lik (60.000 oy) bir artışla, YKP'yi yeniden destekleyen güçler için bölgesel ve yerel seçimlerde ve Avrupa Parlamentosu seçimlerinde de tanıklık edilen olumlu bir eğilimi devam ettirerek, oyların % 5.5'ini aldı.
- YKP (KKE), 11 seçim bölgesinde üçüncü olmayı başardı: Pire'nin ikinci bölgesi, Samos, Lesvos, Lefkada, Zakynthos, Kefhalonia, Kerkyra, Larissa, Trikala, Prebeza, Boltia.
- YKP (KKE) 15 parlamento üyesi seçti (Daha önce 12 üyeye sahipti)
- YKP (KKE) Merkez Komitesi Genel Sekreteri Dimitris Koutsoumpas, açıklamasında YKP (KKE) nin çağrısına cevap veren ve onun bugün güçlenmesine katkı sunan, partiyi destekleyen güçler için olumlu eğilimi onaylayan binlerce ülkemiz işçisini ve genç insanları selamladı. Özellikle, YKP (KKE) için ilk kez oy kullananları selamladı-kutladı, çünkü onlar onun sağlamlığını, tutarlılığını ve sadece kendini düşünmemesini takdir ettiler.
- Seçim sonuçları, ekonomik kriz döneminde halkı yoksul-

luğa ve işsizliğe gömen partilere, ND (Yeni Demokrasi Partisi)'ne ve PASOK (Panhellenik Sosyalist Hareket-Partisi)'ne duyulan büyük hoşnutsuzluğu ve halkın öfkesini yansıtıyor. Onlar yeni SYRIZA hükümetinin halkın lehine bir politik çizgiyi izleyebileceği gibi büyük kapsamlı yanlış umudu dile getiriyorlar. SYRIZA'nın bir hükümet oluşumu, onun kendi hükümetinde ya da bir koalisyon hükümetinde de sıkça başvurulan yolları izleyecek: Tek yol Avrupa Birliği (EU), sınırlandırılmış istemler taktikleri, karşılıklı taviz vererek anlaşma ve geri çekilme (ricat), büyük sermayeye, tekellere, Avrupa Birliği ve NATO'ya bağlılık.

- Bir Nazi partisinin (Altın Şafak) seçmenler arasında yüksek bir oranı kalıcı hale getirmesi olumsuzdur.

Aşağıda tam sonuçlarla bir tabloyu ve YKP (KKE) Merkez Komitesi Genel Sekreteri'nin geniş demecini bulabilirsiniz:

Parliamentary ELECTIONS 2015				
	Elections 2015		Elections 2012	
	%	votes	%	votes
 KKE	5,5 %	358.138	4,5 %	277.204
 SYRIZA	36,3%	2.246.064	26,9%	1.655.086
 N.D.	27,8%	1.718.815	29,7%	1.825.637
 GOLDEN DAWN	6,3%	388.447	6,9%	425.990
 RIVER	6,0%	373.868	-	-
 INDEPENDENT GREEKS	4,8%	293.371	7,5%	462.466
 PASOK	4,7%	289.482	12,3%	755.868

KARDEŞ PARTİLERDEN

25 OCAK 2015 SEÇİM SONUÇLARI ÜZERİNE YKP (KKE) MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ DIMITRIS KOUTSOUMPAS'ın DEMECİ

Herşeyden önce, ülkemizdeki binlerce çalışan insanı, YKP (KKE)'nin çağrısına cevap veren ve bugün onun güçlenmesine katkı koyan, oyları tekrar kazanması yönelimini, YKP (KKE)'yi etrafında tekrar toplanan güçlerin olumlu yönelimini pekiştiren genç insanları selamlamak istiyoruz. Bu yönelim geçen yıl Avrupa Birliği (EU) seçimlerinde, bölgesel ve belediye seçimlerinde ortaya çıktı ve iş yaşamında, sendikalarda ve daha geniş halk hareketlerinde, halkın bütün değişik kavgalarında mücadelelerinde devam etti.

Bilhassa ilk defa YKP (KKE) için oy kullanan insanları selamlamak istiyoruz, çünkü onlar YKP'nin sağlamlığını, kararlılığını ve sadece kendini düşünmemesini takdir ettiler.

Genel olarak, seçim sonuçları ekonomik kriz sırasında halkı yoksulluğa ve işsizliğe batıran partilere, ND (Yeni Demokrasi) ve PASOK (Panhelenik Sosyalist Hareket)'e karşı halkın öfkelerini ve büyük hoşnutsuzluğu yansıtıyor.

Elbette onlar yeni SYRIZA hükümetinin halkın lehine bir politik çizgiyi izleyebileceği geniş çapta yanlış umudu besliyorlar.

Resmi açıklamalar ve seçim kampanyaları sırasında ve öncesinde SYRIZA'nın pozisyonu baz alınarak, YKP (KKE), parlamentonun yeni bileşimini ve bir SYRIZA hükümeti oluşumunun (ya tek başına kendi hükümetinde ya da bir koalisyon hükümetinde) sıkça başvurulan çizgiyi izleyeceğini belirledi: tek yol Avrupa Birliği, büyük sermayeye, tekellere, halkımız ve ülkemiz için olumsuz sonuçlarıyla birlikte Avrupa Birliği (EU) ve NATO'ya teslim

olma. Bir kere daha halk bu seçimler için bedel ödeyecek.

Bir Nazi partisinin, -ki özgün kriminal canice eylemleri olan, sistemin mekanizmaları tarafından şekillenen, açıkça halkın çıkarlarına karşı olan bir parti- seçmen oylarının kayda değer oranını tekrar aldığı gerçeğinin olumsuz özelliğini gözönüne alıyoruz.

Genel olarak, Avrupa Birliği, edilgenlik ve özümseme aracılığıyla bu yolu destekleyen politikalara karşı kapitalist büyüme yolu ile kopuşu ve karşı saldırı hattının halk ve hareket arasında güçlendirilmek zorunda olduğu görüşündeyiz.

YKP (KKE) halk tabakalarından gelen ailelelerin, yarı-işsizlerin, çiftçilerin ve öğrencilerin işsizliğinin tazmini için çözüm önerilerimizle işçilerin ve halkın ivedi sorunlarına ilişkin çabalarını ve girişimlerini arttıracaktır.

YKP (KKE) halkın umut ve beklentilerini kavraması ve tekellerin boyunduruğundan kurtuluşu için halk bağlaşıklığının inşası, emeğin ve halk hareketinin yeniden toparlanması için çabalarını arttıracaktır.

Halka karşı tezgahlanan planları açığa çıkarmak için halkın partimize verdiği güçle hem parlamento içinde hem de parlamento dışında savaşıcağız.

Militan işçilerin-halkın muhalefeti olarak, halkın kurtuluşu için, halk bağlaşıklığının ve işçilerin kavgasının öncü gücü ve örgütçüsü olarak ve köklü bir devrim bakışıyla dinamik biçimde savaşıcağız.

Hepinize direnç-dinçlik diliyorum. Kavgamızı sürdürüyoruz! Teşekkür ederim.

ATILIM'dan**PARTİ YAŞAMI***Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Ağustos 1978 tarihli sayısından alınmıştır.***KADRO SORUNU**

Kadro sorunu, partinin temel, somut, en canlı sorunlarından biridir. Tıkrırında işleyen, bilinçli, özverili, sıkı disiplinli bir kadro yetiştirmek işçi partisinin güncel eylemlerinin başında geliyor. TKP Merkez Komitesi bu canlı soruna özel bir önem veriyor.

Komünist Partisi'nin kapısı, han kapısı değildir. Bir bakıma, iğne deliğinden dardır, küçüktür. Bir kez illegaldir, gizlidir. Burjuvazi bu yola zorlamış komünistleri, partiyi. Partiye yeni üye alırken ve aldık-tan sonra da ince eleyip, sık dokumak ana prensiptir. Kadroları yetiştirmek, savaşlarda eğitmek, kadrolara Marksçı-Leninci eğitim vermek, onların devrimci uyanıklığını bitemeye artırmak, baştan aşağı parti komitelerinin görevidir.

Her önüne gelen partiye alınmaz. Özellikle başka örgütlere, akımlara katılmış, girmiş çıkmış olanlara karşı çok daha dikkatli olmak gerek. Bu, parti tüzüğünde ayrıca gösterilmiştir. Parti tüzüğü kesinlikle uygulanmayı

gerektiriyor. Tüzük unutuldu mu yabancı öğeler partiye sızabiliyor. Aday üyelik süreci tüzüğe boşuna konmamıştır. Kadroları temiz tutmak Leninci görevimizdir.

Parti kadrolarının ana kaynağı işçi sınıfıdır. TKP'nin bugün önünde duran kadro sorunu, endüstri kollarında, ulaşımda başı çeken, stratejik önemi olan işyerlerinde örgütlenmek sorunuyla bağlıdır. Buralarda örgütlenmek başta gelir. Parti kadrolarının sosyal yapısı, onun sağlamlığı bununla belirlenir. Partinin kadro yapısı gençtir, işçi oranı %60'tır. Böyle olmakla birlikte, bir olayı vurgulamak gerek. Kadroların devrimci savaş deneyleri azdır. Büyük endüstri kollarından gelen, babadan dedeye proleter olanlar çok değildir. Söz yok, herhangi bir gösteriye katılmak, 1 Mayıs'ta dizi kounda yürümek, grevciler arasında olmak yeterli sayılamaz. Ama bunlar önemlidir. Sonra, yalnız işçi olmak da yeterli değil. İşçinin hiç şaşmayacağı, aydının yolunu illa saptıracağı diye bir şey

yoktur. Kadrolarda işçi-aydın alışımını dengeli harmonlamak, ölçü ve ölçeğini doğru ayarlamak gerek. Komitelerde işçiden gelen kadroları, yönetime sürmek, bunları yetiştirmek, buna ağırlık vermek gerek.

TKP'ye sağdan, "soldan" saldırılar üsteliyor. Bu saldırılar faşist tırmanmayla yanyana iç içedir. Küçük burjuva akımlar bu saldırıları kolaylaştırıyor. Burjuvazi gerici, egemen çevreler, her şeyden önce işçi sınıfının başına, canevine -Komünist Partisine vurmak istiyor. Polisini, MİT ajanlarını, Maocuları, faşistleri, hepsini ortalığa salmıştır. Böylesi bir saldırı karşısında kadroları korumak, onları eylem, istim üzerinde tutmak, yukarıdan aşağı, bütün parti komitelerinin vazgeçilmez görevidir.

Kadro, savaşkan kadro! Bilinçli kadro! Disiplinli, Leninci kadro! Yığınsal kadro! On binlik, yüz binlik, milyonluk yığınlara koluta eden kadro! Ve bunun için savaş!